

Уводъ.

Преди 25 години, нѣколко луди-млади слизенци, решихме да свикаме на семейна среща жизушитѣ въ София наши съграждани. Това стана на 17 (30) януарий 1901 година. Въ тая среща се очъртаха вече задачитѣ и цѣлитѣ на бждащата „Сливенска Дружба“, въ каквато се оформи нашето начинание презъ 1903 година.

Сливенската Дружба е първа по рода си у насъ. По нейнъ образецъ се създадоха всички други подобни дружби на бѣлгарскитѣ градове въ София, каквито има вече около 50. Не му е мѣстото тукъ да говоря за културно-икономическото значение на тия дружби, обаче, за да действуватъ по-цѣлесъобразно и по-полезно, дошло е вече време, да се обединятъ въ единъ *общъ съюзъ*.

Макаръ, че голѣма частъ отъ времето презъ последнитѣ години минà въ войни, икономическа криза, скжпотия и др., все пакъ Дружбата ни жизѣ, ако и съ прекжсвания, и успѣ да създаде полезни и трайни дѣла. Отъ нея се роди, както е известно, Комитета за историята на Сливенъ, отъ която сж издадени вече два голѣми тома, а подъ печатъ е и третия, който е посветенъ изключително на стопанско-икономическия животъ на Сливена.

По една щастлива случайность, инициаторитѣ за основаването на Сливенската Дружба сж всички жизи и тази вечеръ между Васъ. Тѣ сж: Авторътъ на настоящия отчетъ, Д-ръ П. Козаровъ, администраторъ на Бѣлг. Централна Кооперативна Банка, архитектъ Георги Козаровъ — едъръ индустриалецъ, живущъ въ Търново и Георги Ноновъ, професоръ по френски езикъ въ София.

Понеже на менъ се падна честъта, въ пѣрзитѣ — както и последнитѣ години, да ржководя работитѣ на Дружбата ни, то, по рѣшение на Настоятелството, бѣхъ натоваренъ да приготвя настоящия юбилейнъ отчетъ, за поука на младитѣ и за примѣръ на другитѣ дружби.

Материалитѣ сж почерпани главно отъ „*Бѣлжника*“ на Сливенска Дружба.

София, Коледа 1926 г.

Д-ръ П. Козаровъ.